

Særkjøbing, skjøndt han malede med noget stærke Farver, i den Retning ikke brugte for stærke Ord. Det er muligt, at Anskuelseerne i den Retning kunne forandres, men det er kun gennem en længere Udvikling, kun ad Oplysningens Vej, at Befolkningen kan gaa frem i saa Henseende og derfor paastaar jeg, at Skolen er, om end ganske vist et langsomt Middel, dog det eneste Middel, der ligger for for Dieblirket overfor Negerbefolkningen. Saa vil det ærede Medlem have, at denne Kommission skulde have undersøgt de agronomiske Forhold. Naar der har været Tale om de agronomiske Forholds Undersøgelse, har det jo i Reglen været Meningen, at det skulde være Agerdyrkningsmaaden, der skulde undersøges. Man skulde undersøge, hvorvidt man gik frem paa en rigtig Maade derovre og se at faae det forandret, hvis Methodoen var urigtig. Men om man end kom til nok saa bestemte Resultater i saa Henseende, om man endog kom til paa det Nødtigste at faae at vide, om der skal anvendes naturlig eller kunstig Gjødning, hvordan det skal anvendes, hvorledes Driften skulde være paa Marken, hvad i al Verden tror det ærede Medlem da, at det skulde have for Indvirkning paa Negerbefolkningens Udvikling? Slet ingen. Det vil have en meget stor Betydning i andre Retninger nemlig med Hensyn til Dens Velstand og Fremgang i det Hele, men fra selve Negerbefolkningens Udvikling vil Fremgangen neppe spores i nogen Grad af Betydning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte sig i samme Retning. Han var ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds naturligvis ikke tilfreds med Kommissionens Sammen sætning. Navnlis mente han, at det havde været nødvendigt at faae en Landmand ind deri. Kommissionen skulde have været forsynet med den Kundskab med Hensyn til agronomiske Forhold, som var nødvendig for at faae en Række af Undersøgelser anstillede, som det ærede Medlem fatté megen Pris paa, og hans Fordringer vare da, at det skulde tages under den nøieste Overveielse at give os en Beskrivelse af Dens agronomiske Forhold, Beskaffenheden af Jorderne, i hvilken Udstrækning de kunde siges at være i fuld Grødekraft, i hvilken Udstrækning de kunde antages at være overdyrkede, saaledes at de vare flappede i deres Frembringelsesevne, med hvilke Beføstninger man kunde antage at kunne føre de store, allerede ude af Sukkerdyrkning værende Arealer ind under den igjen, hvilken Betydning det vilde have for Arealets Værdi, naar det gik ud af Sukkerdyrkingen eller bevaredes deri osv. Jeg tror med den ærede Finanzminister, at det vilde have været en meget vanskeligt Opgave at finde en Landmand, der vilde kunne løse denne Opgave. Jeg tror, at selv om den høitærede Finanzminister havde taget ham paa St. Croix eller hvilken som helst sukkerdyrkende Ø, vilde han

meget snart ligeoverfor en Ø, der tilbøls ligger i bush, og som man altsaa maa foretage en ganske overordentlig gjennemgaaende Undersøgelse af for at komme til Erkjendelse af Jordbundens Beskaffenhed, træffe paa overordentlige Vanskeligheder for at komme til noget Resultat. Man maatte idetmindste i Aaringer bestjærtige sig dermed (Herg: Nei!). Om Forlabelse, det er et ganske overordentligt Arbeide, dersom der skulde fremstafes Oplysninger af nogen Betydning for det ærede Medlem, men selv om man kunde undersøge det i kort Tid, naar det ærede Medlem havde faaet disse Oplysninger — jeg veed ikke, hvorledes de skulde være ordnede, men ordnede paa den efter det ærede Medlems Mening mest passende Maade — hvad saa? saa opluser det ærede Medlem ikke, hvad han vilde bruge alle de Oplysninger til, og hvad der skulde bygges derpaa. Jeg tror, det maa erkjendes, at medens der i den Anvisning, Kommissionen har givet, ligger en Vej, man kunde gaa frem paa en Vej, der ganske vist ikke er nogen Chaussee, men en Sti, og jeg vil indrømme en trang og beværlig Sti, saa staar man med Hensyn til den Vej, der efter de ærede Medlemmers Udtalelser skal følges i en fuldstændig tvaget Uvisshed om, hvad det egentlig er, de Herrer ville, og jeg ser ikke rettere, end at de føre os ind i et Labyrinth, hvor vi hverten kunne komme frem eller tilbage. Saa vilde det ærede Medlem have at vide, hvorledes Prioritetensforholdene paa Den vare. Da det ærede Medlem omtalte Kommissionensbetænkningen, sagde han om den, at den kunde godt have været skrevet herhjemme. (Stemmer Nei!) Jo, det sagde det ærede Medlem (Herg: Ja, mange Partier af den.) Ja vel, men dette er en i og for sig, hvad man i Debatten kalder, ved Bemærkning, det vil sige, det er en Bemærkning, som ikke har nogen Værd, idet det, det kommer an paa, ikke er, om man kunde skrive Beretningen saaledes herhjemme, men om man kunde skrive den saaledes, efter at have set Forholdene derovre paa Stedet. Jeg antager, at det ærede Medlem selv vil erkjende, at denne Bemærkning har overordentlig liden Værd. Men hvorfor vilde det ærede Medlem da have Kommissionen derover for Prioriteternes Skyld, det ser jeg ikke. Er der Noget, Kommissionen kunde gøre herhjemme, var det vel dette. Jeg antager dog, at Prioritetene, for at have nogen Betydning, maa være thingløste, og det vil saaledes ikke være vanskeligt, dersom det ærede Medlem sætter Pris derpaa, at faae dette Spørgsmaal oplyst uden Kommissionens Mellemkomst. Saa kommer vi endelig til det tredje Spørgsmaal, som det ærede Medlem vil have oplyst, og det er, hvorledes man passende kunde udstykke — jeg tror, det var det ærede Medlems Ord, men jeg veed det ikke bestemt, da de vistnok endnu ikke foreligge trykte — Statsplantagerne i mindre Parceller til Selverendom. Det ærede Medlem